

Praktické případy.

Ku výkladu Šu 339. vš. obč. zák. o rušené držbě.

Manželka A. S. odešla se svolením manžela K. S. ze spoluvlastnického jejich gruntu do odděleného bydliště ku své matce a vzala si s sebou proti vůli manžela i krávu, o které tvrdí, že si ji kromě věna pro sebe vyhradila, kdežto manžel trvá na tom, že mu kráva ta byla odevzdána věnem a že jí užíval výhradně sám k tahu a podává na manželku žalobu pro rušenou držbu, žádaje za znovuzřízení dřívějšího stavu držebního vrácením krávy na společný statek.

Soud první instance dal žalobě této konečným usnesením místa, uznáv výpovědmi slyšených svědků za prokázáno, že se žalobce nalézal v pokojném držení a užívání sporné krávy a že jej žalobkyně v tom rušila, odvedši pryč krávu svémocně přes protest žalobce (§ 339. vš. obč. z.).

Instance druhá zamítla žalobní prosbu v uvážení, že v tomto případě žaloba pro rušenou držbu jest nemístnou a že jen buď nesporné řízení nebo žaloba petitorní byla by možnou, poněvadž oba manželé jsou spoluvlastníky gruntu a musí se proto dotyčná kráva také považovati za patřící oběma manželům, spor však mezi spoluvlastníky společné věci nelze provéstí žalobou possesorní, nýbrž jen žalobou petitorní.

Za druhé uvedl žalobce sám, že kráva, o kterou jde, byla věnem žalované a tu dle § 1228. vš. obč. z. musí býti žalovaná považována za vlastníci a tedy také za držitelku krávy a nelze tudíž mluvit o nějaké rušené držbě, spáchané žalovanou.

Nejvyšší soud potvrdil toto usnesení soudu rekursního jako odůvodněné stavem věci i stavem právním,

n e b o f

sporné strany byly jako spolumajitelé usedlosti, na které bylo užíváno oné sporné krávy, ve společném jejím držení. Oba činí nárok na držení výhradní, žalobce odvolává se na to, že mu kráva byla odevzdána věnem a že byl tedy oprávněn jí užívat, žalovaná z toho důvodu, že prý ji mimo věno sobě podržela, aby z užitků hradila své potřeby.

Jest tedy mezi stranami obsah a rozsah práva užívacího, tudíž i držby, sporným. Otázka však, zdaliž a do jaké míry žalovaná odvedením krávy dopustila se překročení svého oprávnění, je otázkou právní (§§ 1228., 1237. a násl. vš. obč. zák.), jejíž rozbor nespadá v rámcem sporu pro rušenou držbu.

(Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 24. května 1911, č. j. R III 184/11.)

K ř e p e l k a.